

Najvyšší súd
Slovenskej republiky

3 Cdo 101/2011
3 Cdo 102/2011
3 Cdo 103/2011
3 Cdo 104/2011
3 Cdo 105/2011

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu **D. P., a.s.**, so sídlom v B., proti žalovanej **P. Š.**, bývajúcej v B., o zaplatenie **46,94 €**, vedenej na Okresnom súde Bratislava III pod sp. zn. 11 C 127/2008, o dovolaniach žalovanej proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave z 30. novembra 2009 sp. zn. 15 Co 256/2009, proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave z 30. novembra 2009 sp. zn. 15 Co 258/2009, proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave z 30. novembra 2009 sp. zn. 15 Co 259/2009, proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave zo 7. septembra 2009 sp. zn. 15 NcC 25/2009 a proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave z 23. februára 2011 sp. zn. 11 Co 16/2011, takto

r o z h o d o l :

I. Dovolanie proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave z 23. februára 2011 sp. zn. 11 Co 16/2011 **o d m i e t a .**

II. Konanie o dovolaniach proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave z 30. novembra 2009 sp. zn. 15 Co 256/2009, proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave z 30. novembra 2009 sp. zn. 15 Co 258/2009 a proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave z 30. novembra 2009 sp. zn. 15 Co 259/2009 **z a s t a v u j e .**

III. Konanie o dovolaní proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave zo 7. septembra 2009 sp. zn. 15 NcC 25/2009 **z a s t a v u j e .**

IV. Žalobcovi nepriznáva náhradu trov dovolacieho konania

O d ô v o d n e n i e

Okresný súd Bratislava III uznesením z 3. septembra 2008 č.k. 39 Ro 862/2008-13 uložil žalovanej povinnosť zaplatiť súdny poplatok vo výške 500 Sk za odpor podaný proti platobnému rozkazu Okresného súdu Bratislava III zo 16. júla 2008 č.k. 39 Ro 862/2008-7. Proti tomuto uzneseniu podala žalovaná odvolanie.

Krajský súd v Bratislave uznesením z 30. novembra 2009 sp. zn. 15 Co 256/2009 odvolaním napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa potvrdil a žalovanej nepriznal oslobodenie od súdnych poplatkov. Potvrdzujúci výrok odôvodnil správnosťou rozhodnutia súdu prvého stupňa, keď po podaní odporu žalovanou proti platobnému rozkazu Okresného súdu Bratislava III zo 16. júla 2008 č.k. 39 Ro 862/2008-7 túto v súlade so zákonom č. 71/1992 Zb. zaviazal k povinnosti zaplatiť súdny poplatok za podaný odpor. Návrhu žalovanej na oslobodenie od súdnych poplatkov nevyhovel z dôvodu, že nebol splnený predpoklad pre oslobodenie od súdneho poplatku v zmysle § 138 ods. 1 O.s.p., t.j. že nepôjde o svojvoľné a zrejme bezúspešné uplatňovanie alebo bránenie práva.

Uznesenie Krajského súdu v Bratislave z 30. novembra 2009 sp. zn. 15 Co 256/2009 napadla žalovaná dovolaním (*dovolanie I.*), v ktorom uviedla, že rozhodnutiami súdov oboch stupňov boli porušené jej základné ľudské práva a ústavné práva, nebola zohľadnená jej sociálna situácia, ktorú deklarovala potvrdeniami o majetkových pomeroch, preto navrhla obe rozhodnutia zrušiť.

Okresný súd Bratislava III uznesením z 18. mája 2009 č.k. 11 C 127/2008-57 uložil žalovanej povinnosť zaplatiť súdny poplatok vo výške 99,50 € za odvolanie, ktoré podala proti rozsudku Okresného súdu Bratislava III z 5. marca 2009 č.k. 11 C 127/2008-47. Proti tomuto uzneseniu podala žalovaná odvolanie.

Krajský súd v Bratislave uznesením z 30. novembra 2009 sp. zn. 15 Co 258/2009 odvolaním napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa zmenil tak, že žalovanej uložil povinnosť zaplatiť súdny poplatok za odvolanie v sume 16,50 €. Zmeňujúci výrok odôvodnil tým, že vzhľadom na právnu úpravu platnú v čase podania odvolania vznikla žalovanej povinnosť zaplatiť za odvolanie súdny poplatok len vo výške 16,50 € a nie ako nesprávne určil súd

prvého stupňa vo výške 99,50 €. Preto s poukazom na § 220 O.s.p. uznesenie súdu prvého stupňa zmenil.

Uznesenie Krajského súdu v Bratislave z 30. novembra 2009 sp. zn. 15 Co 258/2009 napadla žalovaná dovolaním (*dovolanie 2.*), v ktorom uviedla, že v konaní pred súdom prvého bola diskriminovaná, keď súd vyhovel žalobe napriek upozorneniu, že „DP diskriminuje matky na ďalšej materskej dovolenke, ktoré zo sociálnych dávok (cca 170 Euro mesačne) musia mať lístok v plnej cene, kým poslanci NR SR bez akéhokoľvek právneho nároku majú dopravné ZDARMA“.

Okresný súd Bratislava III uznesením z 15. mája 2009 č.k. 11 C 127/2008-56 vyzval žalovanú, aby v lehote 10 dní doplnila podanie, ktoré doručila súdu 4. mája 2009 v časti uplatnenia námietky zaujatosti, s uvedením konkrétnych nedostatkov, ktoré má doplniť. Proti tomuto uzneseniu podala žalovaná odvolanie.

Krajský súd v Bratislave uznesením z 30. novembra 2009 sp. zn. 15 Co 259/2009 odvolanie žalovanej proti uzneseniu Okresného súdu Bratislava III z 15. mája 2009 č.k. 11 C 127/2008-56 odmietol z dôvodu, že nie je prípustné (§ 202 ods. 3 písm. l/ O.s.p.). Žalobcovi náhradu trov odvolacieho konania nepriznal.

Uznesenie Krajského súdu v Bratislave z 30. novembra 2009 sp. zn. 15 Co 259/2009 napadla žalovaná dovolaním (*dovolanie 3.*).

Krajský súd v Bratislave uznesením zo 7. septembra 2009 sp. zn. 15 NcC 25/2009 rozhodol, že JUDr. S. G., sudkyňa Okresného súdu Bratislava III, nie je vylúčená z prejednávania a rozhodovania veci vedenej na tomto okresnom súde pod sp. zn. 11 C 127/2008, lebo nie sú dané okolnosti relevantné v zmysle § 14 ods. 1 O.s.p., so zreteľom na ktoré by bolo možné mať pochybnosti o jej nezaujatosti. Toto uznesenie napadla žalovaná dovolaním (*dovolanie 4.*).

Podaním zo 16. septembra 2010 požiadala žalovaná o ustanovenie zástupcu pre dovolacie konanie z radov advokátov. Okresný súd Bratislava III uznesením z 18. novembra

2010 č.k. 11 C 127/2008-132 jej žiadosť zamietol s odôvodnením, že žalovaná nepreukázala existenciu podmienok odôvodňujúcich jej oslobodenie od súdnych poplatkov, čo je podmienkou pre ustanovenie zástupcu súdom v zmysle § 30 ods. 1 O.s.p. Toto rozhodnutie súdu prvého stupňa napadla žalovaná odvolaním.

Krajský súd v Bratislave uznesením z 23. februára 2011 sp. zn. 11 Co 16/2011 odvolaním napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa potvrdil ako vecne správne (§ 219 ods. 1 a 2 O.s.p.). Odvolací súd po posúdení napadnutého rozhodnutia dospel k záveru, že rozhodnutie o neustanovení zástupcu pre dovolacie konanie je vecne správne; aj podľa jeho právneho názoru chýba jeden zo zákonných predpokladov pre ustanovenie zástupcu súdom v zmysle § 30 ods. 1 O.s.p., a to existencia podmienok pre oslobodenie od súdnych poplatkov podľa § 138 ods. 1 O.s.p.

Proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave z 23. februára 2011 sp. zn. 11 Co 16/2011 podala žalovaná dovolanie (*dovolanie 5.*), ktoré odôvodnila tým, že prvostupňový ako i odvolací súd sú voči nej zaujaté, nerešpektujú jej ľudskú dôstojnosť, dlhodobo a systematicky diskriminujú jej osobu, veľmi tolerantne pristupujú k žalobcovi. Mala za to, že jej žiadosti o ustanovenie zástupcu z radov advokátov malo byť vyhovené, lebo spĺňa predpoklady pre oslobodenie od súdnych poplatkov, ktorú skutočnosť preukázala predložením vyhlásenia o osobných a majetkových pomeroch.

Žalobca sa k dovolaniam žalovanej nevyjadril.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.) po zistení, že dovolania podala včas účastníčka konania, skúmal, či sú splnené zákonom určené procesné predpoklady postupu, v rámci ktorého môže dovolací súd preskúmať napadnuté rozhodnutia z hľadiska ich vecnej správnosti.

I. Z dôvodov, ktoré so zreteľom na okolnosti danej veci vyplývajú z potreby vyriešiť najprv otázku splnenia osobitnej podmienky dovolacieho konania (povinného zastúpenia dovolateľa bez právnického vzdelania v zmysle § 241 ods. 1 veta druhá O.s.p.), posudzoval dovolací súd najskôr to, či je procesne prípustné *dovolanie 5.* smerujúce proti uzneseniu

Krajského súdu v Bratislave z 23. februára 2011 sp. zn. 11 Co 16/2011, ktorým bolo potvrdené uznesenie Okresného súdu Bratislava III z 18. novembra 2010 č.k. 11 C 127/2008-132 zamietajúce žiadosť žalovanej o ustanovenie zástupcu z radov advokátov pre dovolacie konanie.

I keď žalovaná nemá právnické vzdelanie a nie je zastúpená advokátom (§ 241 ods. 1 O.s.p.), dovolací súd nepovažoval v prípade tohto dovolania (t.j. *dovolania 5.*) nedostatok povinného zastúpenia za prekážku, ktorá by bránila preskúmaniu jeho prípustnosti. Vychádzal z toho, že ak predmetom dovolacieho prieskumu má byť rozhodnutie, ktorým nebolo vyhovené žiadosti účastníka o ustanovenie zástupcu z radov advokátov v zmysle § 30 O.s.p., ide z hľadiska § 241 ods. 1 O.s.p. o výnimočný prípad, v ktorom nemožno striktno trvať na splnení tejto podmienky, lebo inak by bol popretý nielen zámer, ktorý sledoval účastník konania podaním dovolania, ale tiež účel dovolacieho konania, v ktorom predmetom posúdenia má byť záver odvolacieho súdu o (ne)splnení podmienok pre ustanovenie zástupcu z radov advokátov súdom (na obdobnom názore založil svoje rozhodnutie Najvyšší súd Slovenskej republiky napríklad aj vo veciach sp. zn. 2 Cdo 329/2006, sp. zn. 3 Cdo 144/2007 a sp. zn. 3 Cdo 277/2009).

Podľa § 236 ods. 1 O.s.p. dovolaním možno napadnúť právoplatné rozhodnutia odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa. *Dovolanie 5.* smeruje proti uzneseniu. Dovolanie proti uzneseniu je prípustné, ak je ním napadnuté zmeňujúce uznesenie odvolacieho súdu (§ 239 ods. 1 písm. a/ O.s.p.) alebo ak odvolací súd rozhodoval vo veci postúpenia návrhu Súdnemu dvoru Európskych spoločností na zaujatie stanoviska (§ 239 ods. 1 písm. b/ veta prvá O.s.p.). Podľa § 239 ods. 2 O.s.p. je dovolanie prípustné tiež proti uzneseniu odvolacieho súdu, ktorým bolo potvrdené uznesenie súdu prvého stupňa, ak a/ odvolací súd vyslovil vo svojom potvrdzujúcom uznesení, že je dovolanie prípustné, pretože ide o rozhodnutie po právnej stránke zásadného významu, b/ ide o uznesenie o návrhu na zastavenie výkonu rozhodnutia na podklade cudzozemského rozhodnutia, c/ ide o uznesenie o uznaní (neuznaní) cudzieho rozhodnutia alebo o jeho vyhlásení za vykonateľné (nevykonateľné) na území Slovenskej republiky. Keďže *dovolanim 5.* je napadnuté také uznesenie odvolacieho súdu, ktoré nevykazuje znaky uznesení uvedených v § 239 ods. 1 a 2 O.s.p., nemožno prípustnosť tohto dovolania vyvodiť z uvedených ustanovení.

S prihliadnutím na zákonnú povinnosť vyplývajúcu z § 242 ods. 1 veta druhá O.s.p. sa dovolací súd zaoberal aj tým, či v konaní nedošlo k niektorej z procesných väd, ktoré sú taxatívne vymenované v § 237 O.s.p. Podľa tohto ustanovenia je dovolanie prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu (aj uzneseniu), pokiaľ a/ sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b/ ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania, c/ účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený, d/ v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e/ sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný, f/ účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom, g/ rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát. Z hľadiska posúdenia existencie niektorej z uvedených procesných väd ako dôvodu, ktorý zakladá prípustnosť dovolania proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, nie je významné subjektívne tvrdenie účastníka o tom, že v konaní došlo k vade v zmysle § 237 O.s.p., ale len zistenie, že v konaní k takej vade skutočne došlo.

Žalovaná netvrdila, že by v konaní pri rozhodovaní o jej žiadosti, aby jej súd ustanovil zástupcu z radov advokátov pre dovolacie konania, došlo k procesným vadám v zmysle § 237 písm. a/ až e/ O.s.p.; existencia väd tejto povahy v dovolacom konaní ani nevyšla najavo. Prípustnosť *dovolania* 5. preto z týchto ustanovení nemožno vyvodiť.

Z hľadiska obsahového dovolateľka v tomto dovolaní namieta, že jej postupom súdov pri rozhodovaní o uvedenej žiadosti bola odňatá možnosť konať (§ 237 písm. f/ O.s.p.). Pod odňatím možnosti pred súdom konať v zmysle tohto ustanovenia treba rozumieť nesprávny procesný postup súdu, ktorým sa účastníkovi znemožní realizácia jeho procesných oprávnení, priznaných mu v občianskom súdnom konaní za účelom ochrany jeho práv.

Podľa § 30 O.s.p. (v znení účinnom v čase rozhodovania súdov nižších stupňov) účastníkovi, u ktorého sú predpoklady, aby bol súdom oslobodený od súdnych poplatkov, ustanoví sudca alebo poverený zamestnanec súdu na jeho žiadosť za zástupcu Centrum právnej pomoci alebo advokáta zapísaného do zoznamu podľa osobitného predpisu, ak je to potrebné na ochranu jeho záujmov. Procesným predpokladom pre ustanovenie zástupcu

v zmysle tohto ustanovenia sú vo všeobecnosti a/ žiadosť účastníka konania, b/ splnenie predpokladov pre oslobodenie od súdnych poplatkov, c/ danosť takej potreby ochrany záujmov účastníka konania, ktorá je v priamej súvislosti s predmetom konania. Pokiaľ má byť účastníkovi zástupca ustanovený, musia byť uvedené predpoklady splnené kumulatívne. Žalovaná podala žiadosť o ustanovenie zástupcu z radov advokátov, čím splnila predpoklad označený pod a/. Pokiaľ ale ide o otázku splnenia ďalšieho z predpokladov (viď b/), treba uviesť, že pre záver súdu o danosti podmienok pre oslobodenie účastníka konania od súdneho poplatku sú významné hľadiská uvedené v § 138 O.s.p. (najmä existencia pomerov účastníka odôvodňujúcich oslobodenie a skutočnosť, že v jeho prípade nejde o svojvoľné alebo zrejme bezúspešné uplatňovanie alebo bránenie práva). Pri rozhodovaní o oslobodení fyzickej osoby od súdnych poplatkov súd berie na zreteľ najmä jej celkové majetkové, zdravotné a sociálne pomery, výšku súdneho poplatku, predpokladané trovy dokazovania, povahu žalobou uplatneného nároku. Zhodnotenie týchto aspektov sa musí premietnuť do záveru, či účastník je schopný zaplatiť súdne poplatky; ak to pomery účastníka nedovoľujú, prizná mu súd oslobodenie od súdnych poplatkov, avšak – a to je potrebné pre účely prejednávanej veci osobitne zdôrazniť – len ak účastník svoje právo neuplatňuje (nebráni) svojvoľne alebo zrejme bezúspešne.

Pokiaľ žalovaná namieta, že pri rozhodovaní o jej uvedenej žiadosti neboli zohľadnené okolnosti, ktoré odôvodňovali vyhovie žiadosti o ustanovenie zástupcu pre dovolacie konanie, namieta nesprávne právne posúdenie veci súdmi nižších stupňov, ktoré samo osebe nezakladá prípustnosť dovolania (nie je procesnou vadou v zmysle § 237 O.s.p.). V prejednávanej veci v dovolacom konaní nevyšlo najavo, že by sa súdy dopustili porušenia procesných oprávnení žalovanej majúcich za následok odňatie jej možnosti pred súdom konať (§ 237 písm. f/ O.s.p.). Obsah spisu nedáva podklad pre záver, že jej neustanovili zástupcu pre dovolacie konanie z radov advokátov, hoci pre to boli dané procesné predpoklady. Na tomto základe dospel dovolací súd k záveru, že postup súdov nemal za následok znemožnenie realizácie procesných oprávnení žalovanej v zmysle § 237 písm. f/ O.s.p.

Pri posudzovaní prípustnosti *dovolania* 5. venoval dovolací súd pozornosť aj otázke, či v konaní o uvedenej žiadosti dovolateľky nedošlo k procesnej vade konania v zmysle § 237

písm. g/ O.s.p. Žalovaná totiž v konaní na súdoch nižších stupňov opakovane namietala, že „súdy sú voči nej zaujaté“.

V zmysle § 14 ods. 1 O.s.p. sú sudcovia vylúčení z prejednávania a rozhodovania vecí, ak so zreteľom na ich pomer k veci, k účastníkom alebo k ich zástupcom možno mať pochybnosti o ich nezaujatosti. Otázku, či v konaní rozhodoval sudca vylúčený z prejednávania a rozhodovania vecí, posudzuje dovolací súd samostatne, prípadne aj inak, než bola v konaní posúdená súdom nižšieho stupňa (porovnaj R 59/1997). V danej veci dovolací súd zo spisu nezistil žiadne okolnosti, ktoré by opodstatňovali výhrady žalovanej voči osobám sudcov a ktoré by ich vylučovali z prejednávania a rozhodovania vecí (§ 14 ods. 1 O.s.p.). Vzhľadom na to dovolací súd dospel k záveru, že prípustnosť dovolania žalovanej nemožno vyvodit' ani z § 237 písm. g/ O.s.p.

Keďže procesná prípustnosť *dovolania 5.* proti uzneseniu odvolacieho súdu, ktorým bolo potvrdené uznesenie súdu prvého stupňa o neustanovení zástupcu žalovanej pre dovolacie konanie z radov advokátov, nevyplýva ani z § 239 ani z § 237 O.s.p., odmietol dovolací súd tento opravný prostriedok ako smerujúci proti rozhodnutiu, proti ktorému dovolanie nie je prípustné (§ 243b ods. 5 O.s.p. a § 218 ods. 1 písm. c/ O.s.p.).

II. Pokiaľ ide o *dovolanie 1.*, o *dovolanie 2.* a o *dovolanie 3.* dovolací súd poukazuje na to, že v zmysle § 241 ods. 1 O.s.p. musí byť dovolateľ zastúpený advokátom, pokiaľ nemá právnické vzdelanie buď sám, alebo jeho zamestnanec (člen), ktorý za neho koná. Toto ustanovenie zakotvuje osobitnú podmienku dovolacieho konania, ktorej nedostatok je odstrániteľný, avšak len za súčinnosti dovolateľa. Žalovaná v dovolacom konaní nepreukázala, že má právnické vzdelanie (a že teda v dovolacom konaní nemusí byť zastúpená advokátom). Bola opakovane vyzvaná, aby súdu predložila plnomocenstvo udelené pre dovolacie konanie advokátovi a bola oboznámená s rozhodnutiami súdov nižších stupňov o tom, že sa jej neustanovuje zástupca z radov advokátov. Napriek tomu však do spisu nezaložila advokátovi udelenú plnú moc na jej zastupovanie v dovolacom konaní. V dôsledku toho zostal nedostatok tejto osobitnej podmienky dovolacieho konania neodstránený.

Najvyšší súd Slovenskej republiky (§ 10a ods. 1 O.s.p.) preto konanie o *dovolani 1.*, o *dovolani 2.* a o *dovolani 3.* zastavil (§ 243c O.s.p. v spojení s § 241 ods. 1 O.s.p. a § 104 ods. 2 O.s.p.), pričom sa nemohol zaoberať otázkou, či v konaní došlo k procesným vadám vytýkaným dovolateľkou a či je napadnuté rozhodnutie vecne správne.

III. Žalovaná dovolaním (*dovolanie č. 4.*) napadla aj uznesenie Krajského súdu v Bratislave zo 7. septembra 2009 sp. zn. 15 NcC 25/2009, ktorým bolo rozhodnuté, že JUDr. S. G., sudkyňa Okresného súdu Bratislava III, nie je vylúčená z prejednávania a rozhodovania vecí vedenej na tomto okresnom súde pod sp. zn. 11 C 127/2008.

V danom prípade dovolanie smeruje proti rozhodnutiu, ktorým Krajský súd v Bratislave rozhodoval nie ako súd odvolací (po podaní odvolania niektorým z účastníkov konania proti rozhodnutiu súdu prvého stupňa – vid' § 201 a nasl. O.s.p.), ale ako súd nadriadený Okresnému súdu Bratislava III (po podaní námietky žalovanej, ktorou sa domáhala vylúčenia sudkyne tohto súdu z prejednávania a rozhodovania vecí – vid' § 16 ods. 1 O.s.p.). Dovolaním žalovanej je teda napadnuté rozhodnutie iného než odvolacieho súdu; takéto rozhodnutie nie je spôsobilým predmetom dovolania.

Keďže dovolanie môže byť podané len proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, Občiansky súdny poriadok ani neupravuje funkčnú príslušnosť na prejednanie dovolania smerujúceho proti rozhodnutiu iného než odvolacieho súdu. Nedostatok funkčnej príslušnosti súdu na prejednanie vecí patriacej do právomoci súdov je pritom neodstrániteľný nedostatok podmienky konania, so zreteľom na ktorý súd konanie zastaví (§ 104 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 243c O.s.p.). Najvyšší súd Slovenskej republiky preto konanie o *dovolani č. 4.* podanom proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave zo 7. septembra 2009 sp. zn. 15 NcC 25/2009 zastavil.

IV. Žalovaná z procesného hľadiska zavinila, že sa *dovolanie 5.* muselo odmietnuť a konania o jej ďalších dovolaniach zastaviť; vznikla jej preto povinnosť nahradiť trovy dovolacieho konania (§ 243b ods. 5 O.s.p., § 224 ods. 1 O.s.p., § 142 ods. 1 O.s.p. a § 146 ods. 2 O.s.p.). Najvyšší súd Slovenskej republiky nepriznal žalobcovi náhradu trov

dovolacieho konania, lebo nepodal návrh na uloženie povinnosti nahradiť trovy dovolacieho konania (§ 151 ods. 1 O.s.p.).

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 11. augusta 2011

JUDr. Daniela S u č a n s k á, v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia: Klaudia Vrauková